Written by காந்தள்
Friday, 22 June 2018 06:50 - Last Updated Friday, 22 June 2018 07:03

அது 1981ம் ஆண்டின் ஏதோ ஒரு மாதம். எனது கணவர் கொழும்பில் வேலை பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். ஏதோ ஒரு அவசிய வேலை காரணமாக நான் எனது கணவரிடம் கொழும்புக்குச் செல்ல வேண்டி வந்தது.

நான் புறப்படுவதற்கு முதல் நாள் எனது கணவர் என்னைத் தொலைபேசியில் அழைத்து தன்னுடன் வேலை பார்க்கும் ஒரு பெண்ணுக்காக யாழ்ப்பாணக் கறுத்தக் கொழும்பான் மாம்பழம் வேண்டி வரச் சொன்னார். நானும், அவள் அவருடன் வேலை செய்யும் பெண் என்பதால் அவருடைய மரியாதைக்கு எந்தக் குறைச்சலும் வரக் கூடாதென நினைத்து, பார்த்துப் பார்த்து தேடி நல்ல கறுத்த கொழும்பான் மாம்பழங்கள் வாங்கிக் கொண்டு ரயினில் ஏறினேன்.

நான் கொழும்பு போய்ச் சேர்ந்த அன்றைய பொழுது மிகவும் இனிமையாகக் கழிந்தது. அடுத்தநாள் எனது கணவர் மாம்பழங்களுடன் வேலைக்குச் சென்று விட்டார். நான் சமைத்து விட்டு அவரது அறையில் அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாகச் சிதறியிருந்த அவரது பொருட்களை அடுக்கத் தொடங்கினேன். அடுக்கிக் கொண்டு போனபோது, பல பெட்டிகளின் அடியில் இருந்த ஒரு பெட்டி என்னைக் கவர்ந்தது. அது எனது கணவரது தானே என்பதால் எந்தவித யோசனையுமின்றி அதை முக்கித்தக்கி இழுத்தெடுத்துத் திறந்து பார்த்தேன்.

அதிர்ந்து போய் விட்டேன். அதற்குள் கொஞ்சப் புத்தகங்களும் அதனிடையில் நிறைய குடும்பக் கட்டுப்பாட்டுச் சாதனங்களில் ஒன்றான ஆணுறைகளும் இருந்தன. நானின்றித் தனியே இருக்கும் எனது கணவர் ஆண் உறைகளை வைத்திருக்க வேண்டிய அவசியமென்ன? என் மனசு அதிருப்தியுடன் என்னையே குடைந்து குடைந்து வினாவியது. அது வரை என்னுள் ஓடிக் கொண்டிருந்த ஜிலு ஜிலுவென்ற சந்தோச நதியின் வெள்ளம் அப்படியே வடிந்து போக நான் துயரத்தில் துவண்டு போனேன்.

மனசு உடனடியாக அது பற்றிக் கணவரிடம் கேட்டு விட அவசரப் பட்டது. பதட்டமாகிப் போன எனக்குள் சந்தேகத் துளி விதையாக வீழ்ந்து முளையாகி தண்ணீர் ஊற்றாமலே அது கணத்துக்குக் கணம் வளர்ந்து விருட்சமாகி அதன் பிரமாண்டம் தாங்காது தலையெல்லாம் வலித்தது. கண்கள் குளமாகின. ஏதாவது தடயம் கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கையில், பொறுமையின்றி அவர் உடமைகளை எல்லாம் குடையத் தொடங்கினேன். இந்த விடயத்தில் மட்டும் என் நம்பிக்கை வீண் போகவில்லை. அவரது உடுப்பு அலுமாரிக்குள் அவரது துரோகத்துக்குச் சாட்சியாக சில புகைப்படங்கள் இருந்தன.

எனது பார்வையில் உலகையே இருளச் செய்த அந்தப் புகைப்படங்களில் எனது கணவனை பல்வேறு கோணங்களில் தழுவிய படியும், அணைத்த படியும் ஒரு இளம் பெண் காதலுடன் அமர்ந்திருந்தாள். நான் அடிபட்டவளாய் நிலத்தில் அமர்ந்து விட்டேன். வேலை முடிந்து வரப்போகும் கணவனுக்காக வெறும் ஜடமாகக் காத்திருந்தேன். சிலமணி நேரங்களில் அவர், அதுதான் என் கணவர் வந்தார். எனது அடுக்குதலில் தான் ஒளித்து வைத்திருந்த பெட்டி வெளியில் வந்திருப்பதை அவர் அவதானித்ததையும் திடுக்கிட்டதையும் நான் கவனிக்கத் தவறவில்லை.

ஆனால் அவர் என்னை எதுவும் பேச விடவில்லை. ஏதேதோ பொய்க் காரணங்கள் சொல்லி என்னை அடக்கி விட்டு „இப்போ என்னோடு வேலை பார்க்கும் ஒரு பெண் வருவாள். அவளுக்கு உன்னை நான் என்ரை கசின் என்றுதான் சொல்லி

வசை ்சிர ுக ்கிறன ். பிறக ு வறேயைதே ும ் சொல ்லிப ் பொடாதை“ என ்றார ்.

„ஏன ் அப ்படிப ் பொய ் சொல ்லவணே ும ்?“ என ்ற ு நான ் அழ ுகயை ுடன ் கடே ்டனே ்.

உரத ்த ுச ் சண ்டை பிடிக ்க ுமளவ ு தைரியம ் என ்னிடம ் இர ுக ்கவில ்லை. எமக ்க ுத ் திர ுமணமாகிச ் சில வர ுடங ்கள ்தான ். எனக ்க ு இர ுபத ு வயத ுதான ் அப ்பொத ு. ப ுர ுசன ் என ்றால ் வாய ்காட ்டக ் க ூடாத ு. என ்ன சயெ ்தால ும ் பொற ுமை காக ்க வணே ்ட ும ் என ்ற தத ்த ுவம ் என ் ம ூளையில ் அம ்மாவின ் வயிற ்றில ் இர ுக ்க ும ் பொதே பதிவ ு சயெ ்யப ் பட ்டிர ுக ்க வணே ்ட ும ்.

அந ்தத ் தத ்த ுவத ்தை மீ ற ம ுடியாமல ் நான ் தத ்தளித ்த ுக ் கொண ்டிர ுக ்கவே அந ்தப ் பணெ ் வந ்த ு விட ்டாள ். அநாகரீ கமாக நடந ்த ு எனக ்க ுப ் பழக ்கமில ்லை. அவளை வரவறே ்றனே ். அவள ்தான ் ப ுகைப ்படத ்தில ் என ் கணவர ுடன ் ஓட ்டிக ் கொண ்டிர ுந ்தவள ் என ்பதை உடனயேே தரிந ்த ு கொண ்டனே ். ஆனால ் அவள ் எத ுவ ும ் தரியாதவளாய ் வடெ ்கப ்பட ்டபடி என ்னபை ் பார ்த ்த ுச ் சிரித ்தாள ்.

„நான ் இவரத ு மனவை ி. இவரத ு க ுழந ்தை இப ்பொ என ் வயிற ்றில ் வளர ்ந ்த ு கொண ்டிர ுக ்கிறத ு என ்ற ும ், என ் கணவன ் உன ்னை ஏமாற ்ற ுகிறான ்“ என ்ற ும ் சொல ்லி விட என ் மனம ், நா எல ்லாம ் த ுடித ்தன.

ஆனால ் அவள ் வர ம ுன ்னமே என ் கணவர ் எனக ்கிட ்ட கட ்டளை ஞாபகத ்தில ் வந ்த ு என ்னதை ் தட ுத ்தத ு. என ் கணவரை சமிக ்ஞயைால ் பின ்பக ்க அறைக ்க ுக ் க ூப ்பிட ்ட ு „நான ் உண ்மயைசை ் சொல ்லப ் பொகிறனே ். உங ்கள ் நாடகம ் எல ்லாம ் எனக ்க ுப ் ப ுரிகிறத ு“ என ்ற ு சொல ்லி அந ்தப ் ப ுகைப ்படங ்களைக ் காட ்டி „எனக ்க ு எல ்லாம ் தரிய ும ்“ என ்றனே ்.

எனத ு கணவர ் கண ்களில ் அனல ் தறிெக ்க என ்னை ம ுறைத ்த ுப ் பார ்த ்தார ். „சொன ்னதைக ் கடே ்காமல ் நடந ்தியோ நடக ்கிறத ு வறேை“ என ்ற ு என ்னபை ் பயம ுற ுத ்தினார ். நான ் மளெனமாகி விட ்டனே ். மனத ுக ்க ுள ் ப ுயல ் வீ சிக ் கொண ்டிர ுந ்தத ு.

அந ்தப ் பணெ ் „உங ்கட மாம ்பழம ் நல ்ல ர ுசி“ என ்றாள ். „நன ்றி“ என ்றாள ். என ் கணவரை அடிக ்கடி காதல ் தத ும ்பப ் பார ்த ்தாள ். எனத ு கணவர ுடன ் என ் ம ுன ்னிலயைே சலெ ்லங ் கொஞ ்சிக ் கொஞ ்சிக ் கததை ்தாள ். நான ் எனக ்க ுள ்ளே உண ்மகைளயை ும ், உணர ்வ ுகளயை ும ் மனெ ்ற ு விழ ுங ்கிக ் கொண ்டிர ுந ்தனே ்.

அவள ுடன ் பசேிக ் கொண ்டிர ுந ்த சில நிமிட நரேங ்களில ் என ் கணவர ், தான ் திர ுமணமாகாதவர ் என ்ற ு அவளிடம ் பொய ் க ூறியிர ுப ்பதபை ் ப ுரிந ்த ு கொண ்டனே ். இந ்த நாடகம ் அட ுத ்த நாள ும ் தொடர இர ுந ்தத ு. "நாளை கொல ்பஸே ் பீ ச ் க ்க ுப ் பொவொமா" என ்ற ு கடே ்டாள ் அவள ். என ் கணவர ் „ ஓம ் “ என ்ற ு தலயைசைத ்தார ். ஆனால ் அட ுத ்தநாள ் நான ் திர ும ்ப வணே ்டிய நாள ். ம ுதலில ் என ் கணவர ும ் என ்ன ுடன ் வர ுவதாகச ் சொல ்லியிர ுந ்தார ். அவள ுக ்க ு பீ ச ் ச ுக ்க ு வர ுவதாக வாக ்க ுற ுதி கொட ுத ்த காரணத ்தால ் என ்னதை ் தனியயோ ழ ்தவேியில ் ஏற ்றி விட ்டார ். நான ் பொகமாட ்டனே ் என ்ற ு மற ுக ்கவொ, அல ்லத ு நீ ங ்கள ும ் என ்ன ுடன ் வந ்த ு விட ுங ்கள ் என ்ற ு வற ்ப ுற ுத ்தவொ தரியமின ்றி ரயிலின ் ஏறி விட ்டனே ். மனச ு மட ்ட ும ் எனத ு கணவரின ் த ுரொகத ்தால ் உடைந ்த ு நொர ுங ்கிச ் சிதறிப ் பொயிர ுந ்தத ு.

இந்தச் சம்பவம் நடந்து இருபது வருடங்கள் ஓடி விட்டாலும் இன்னும் என் மனதை நெருஞ்சி முள்ளாய் நெருடிக் கொண்டே இருக்கிறது.

- [illegible]
2001